

zbierka básní

Vo vnútri...

Pavel Sekerák

Vo vnútri...

Pavel Sekerák

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Pavel Sekerák</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2018)</u>	<u>111000</u>

O knihe

Život nám prináša rôzne situácie. Niekedy sme šťastní, inokedy smutní, či nahnevaní. Táto zbierka je vyjadrením mojich pocitov, či opisom niekoľkých z týchto momentov. Je to nedokonalá prvotina, zachytávajúca dojem z okamihov, ktoré tak nebudú zabudnuté.

„Napísať báseň je buď úplne jednoduché alebo celkom nemožné.“

Victor Hugo

Obsah

Vo vnútri.....	2
O knihe.....	3
Obsah.....	4
Tajomstvo.....	5
Zrkadlo.....	6
Kométa.....	7
Vietor.....	8
Väzenie.....	9
Odpoveď.....	10
Omyly.....	11
Záujem.....	12
Všetko najlepšie.....	13
Prechádzka spomienkami.....	14
Ticho.....	15
Dvaja.....	16
Okamih v noci.....	17
Útek.....	18
Your smile.....	19
Bleeding heart.....	20
My day.....	21
Night walk.....	22
The next chapter.....	23

Tajomstvo

Ukrytý všetkým na očiach,
myslím tajne na čosi zlaté.
Na miesto odkiaľ sa nedá vrátiť.

Na nemožné veci na dosah.
Na hviezdy nezažaté.
Na poklad, čo treba stratiť.

Za viečkami svojich očí,
vidím spomienky,
na to, čo sa ešte len stane.

Na začiatok, čo práve končí,
na prameň rieky,
srdce vložené do dlane.

Zrkadlo

Aké je to byť,
na odvrátenej strane?
Sú tam bozky chladné?
Sú tam teplé dlane?

Dívam sa na svoju tvár...
Nič nehovorí, sotva niečo vníma.
Je za tým sklom niečo?
Alebo len zima?

Svetlá sú už zhasnuté,
hudba však hrá ďalej.
Myšlienky nezamknuté
postrádajú nádej.

Nenáhli sa nikam,
nikto ich nečaká.
Ukladám kosti,
s pocitom tuláka.

Kométa

Dnes ma nehľadaj, je to zbytočné.
Nebudem tam, kde si všetci myslia.
Vidíš to dobre. Nechoď na očné.
Nie som tam, kde porazení visia.

Nenájdeš ma v prítmí prázdnej ulice,
neskrývam sa v početnom dave.
Ani tam, kde rybári nahodia udice,
tam, kde skúmajú čo je v hlave.

Som tam, kde ma nebude nič ťažiť,
kde nie je všetko naopak.
Kde tona nebude nič vážiť,
kde anjel nie je vlkolak.

Som posledná iskra na chvoste kométy.
Horím ľadovým plameňom.
Vychutnávam naplno, tieto momenty.
Kým do mňa nehodíš kameňom.

Vietor

Ako milenec šaty,
strháva vietor lístie zo stromov.
Necháva ich obnažené stáť.

Nie som to ja, ani ty.
Je to tanečník,
čo chce sa s nimi hrať.

Vo víre vášní
vznášajú sa v povetrí.
Ja sa iba dívam.

Pekne v rytme.
Raz, dva, tri...
Isto im nechýbam.

Vystačia si sami,
dokonalí v pohyboch.

Vzd'alujem sa im.
Opúšťam ich obidvoch.

Väzenie

Počítam a kalkulujem.
Všetko delím dvoma.
Prechádzku von zavrhujem.
Dnes ostanem doma.

Slnko nechám zatvorené,
tam vonku za oknami.
Faktami je podoprené,
že mám zem pod nohami.

Aj tak vždy, keď po nej kráčam,
hlavu mám v oblakoch.
Pri pohľade na oblohu,
rozmyšľám o vtákoch.

Poletujú bezhranične,
ponad polia, vinice.
Ale nás to asi baví,
vytvárať si hranice.

Nenechám sa ďalej väzniť,
za ostnatým plotom v hlave.
Odstraňujem z múrov tehly,
každým krokom v mokrej tráve.

Odpoved'

Nebudem tvrdit', že som to pochopil.
Tie biele slová.

Na papieri z dvoch čísel,
ich umne schovám.

Ich reč je ako zmes kódov.
Potrebujem t'a C-3PO.

Literárne nevzdelaný,
mám 3% v génoch.

Nečakaj na odpoved',
keď nepoložíš otázku.

Tak neuzrieš budúcnosť,
visiacu na vlásku.

Omyly

Zbytočná je krása
gramatických rýmov,
keď odpoveď prináša
len more omylov.

Nenápadné znamenia,
a vnútorné svety
Kde sa slová premenia
na zmysluplné vety.

Záujem

Usínam a pohľadom zisťujem,
že miesto vedľa mňa je prázdne.

Asi oň nikto nejaví záujem,
pomyslím si, keď moje telo chladne.

Natiahnem ruku za tebou,
nie si tu, je to márne.

Potom, keď oči zatvorím,
dotýkam sa ťa virtuálne.

Všetko najlepšie

Dotýkame sa.
Iba formálne.
Je to normálne,
že nám to stačí?

Je to len okamih.
Len krátka chvíľa.
Neznáma sila,
ktorá ma poznačí.

Prechádzka spomienkami

Na miesta, kadiaľ šli sme spolu,
kráčam teraz sám.
Bol to osud, či mám len smolu?
Odpoveď nehľadám.

Tak trochu dúfam, že ťa tu stretnem,
hoci je moja nádej malá.
Ak sa to stane, neodmietnem,
len ak by si proti niečo mala.

Ten večer bol zrejme chladný,
ale nás niečo vo vnútri hrialo.
Myslel som si, že to bude navždy,
no potom sa čosi stalo.

Obloha bola vtedy plná hviezd.
Celkom jasne si to pamätám.
Každý z nás sa vydal na inú z ciest.
Ja som šiel sem, a ty tam.

Vedeli sme, že nemôžeme ísť spolu,
že niečo nám v tom bráni.
A tak teraz kráčam sám,
chodníkom nesplnených prianí.

Ticho

Všetko utíchlo.
Znie len hudba, ktorá nepotrebuje slová.
Tie posledné sa stratili v odtieňoch ticha.

Dvaja

Sedíš vedľa mňa schúlená,
s hlavou na mojom pleci.
Ruky spadnuté na kolená...
Sme dvaja a predsa sme všetci.

Okamih v noci

Uprostred noci počúvam,
ako po strunách
kráčaš prstami.

Tajne si predstavím,
aké by bolo,
dotýkať sa t'a ústami.

Útek

Osamelá kráčaš nocou,
v tej tme strácaš nádej.
Tichý hlas ti hovorí:
„Načo kráčať ďalej?“

Stačilo už! Nepočúvaj!
Never tomu hlasu!
Podaj mi ruku,
a utečieme času.

Pôjdem krok pred tebou,
nemusíš sa báť.
Stane sa len to,
čo sa musí stať.

Your smile

You walk past,
with a tiny smile playing on your lips.

I can't resist.
I touch them with my fingertips

The burning sky above us,
is like a silent witness.

I'm watching you,
absolutely breathless.

It's more to me,
than all the voices in my head.

Your silent smile,
and all the words, that you said.

Bleeding heart

I feel your pain,
when your heart is broken.
It's in my brain,
the word that can't be spoken.

I hope, it's not too late,
to change your shades of sorrow.
Will it be our fate?
Will you love me tomorrow?

My day

I kill the alarm every morning.
Pure disgust - nothing less.
I do not like what is coming.
Hurry, confusion and stress.

The whole day I try to find,
the best work/love ratio.
But the only thing I get,
is another shit on the radio.

Night walk

I forgot how to love,
and smile I can't recognize.

Slow motion pictures try
to remind me those feelings.

Watching through the window glass,
I cannot see your eyes.
And the music in my mind,
can't defeat the demons.

Every day I fight,
with the thoughts, that keep me down.
Sometimes I win and sometimes I don't.

Walking through the night,
I lose myself in my hometown.
And the flames of stars are burning hot.

The next chapter

Why can't you stop,
doing all the sad things?

I can't fly anymore,
with my broken wings.

You still run faster,
no matter if I fell down.
Like a dark side master,
you leave me on the ground.

You don't look back,
no matter how I feel.
I wish it was a dream
but I know it's real.

You left me alone,
and my life goes wrong.
I turned the page.
Now I must be strong.